No. 63.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 27 Mei.

GEWOON TE ZEGELEN 1842

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

ONTWERP VAN WET OP HET

FONDS VOOR DEN LANDBOUW.

II.

Bij het maar voor *mogelyk* houden, dat de longziekte hier lande als *oorspronkelyk besmettelyk* te beschouwen was, met andere woorden, dat zij van buiten door besmet- was ingesleept, zou zich hebben doen verwachten, men haar den tijd niet zou gelaten hebben *om zich der te verspreiden*; dat men, volgens den raad van Dr. urin, (1) altans het ziek wordende vee in tijds zou *gedood* bben, « *als wanneer het vleesch en de huid nog schadeloos* nnen *worden gebruikt* ;" terwijl deze geleerde wil, dat ks, in gevallen van ontdekte besmetting door longziekte, *ntrent al het vee geschiede, dat zich in den stal be- dt, waarin de longziekte bestaat*;" — een maatregel, ken men bij herhaling in Zeeland met het heilzaamste olg en met geringe schade heeft zien toepassen.

Men had ook van een werkzaam en oplettend bestuur gen verwachten, dat, daar destijds reeds sedert eenen uimen tijd de longziekte in de naburige Pruissische ngewesten heerschte, (2) men bij ons op middelen tegen insleping dezer gevaarlijke ziekte zou zijn bedacht ge- st, of wilde men deze, uit eerbied voor den vrijen del, niet invoeren, dan ten minste de Provinciale au- iteit, de Commissien van landbouw en de Plaatselijke turen op het gevaar opmerkzaam gemaakt zouden zijn orden, en van bepaalde instructien voorzien, hoedanig , bij het onverhoopt ontdekt worden dezer vreeselijke te, op staanden voet, te moeten gedragen.

Dat het *gevaarlyke* der longziekte en het *bestaan* derzelve het naburige Pruissen, altans bij de veeartsenijkundigen te lande, niet onbekend kon zijn gebleven, blijkt over- dig uit de meermalen door ons aangehaalde *algemeene chouwing* van Professor NUMAN.

Intusschen, hoe het zij, van de zijde der regering, of er van den heer NETSCHER, tot wiens administratie onderwerp bepaaldelijk behoorde, en die ook het fonds beheering onder zich had, — *was niets van dien aard rigt*; de *longziekte*, dus had men denkelijk geredeneerd, tot dusver hier onbekend, *ergo* zou zij het wel blijven; geene instructien, geene ministeriele of administrative schrijvingen hadden nog deze kwaal genoemd, toen zij begonnen was, een geesel voor ons vaderland te zijn. toen het bekend *was*, dat de longziekte werkelijk Gelderland heerschte, en de Gouverneur dier Provincie, gevaar inziende, later het middel der dooding of af- ting voorsloeg, is hem zulks niet eens toegestaan; ijk het ook later aan anderen is *geweigerd*: en zulks rom? Omdat men niet *zeker* was, of de longziekte hier te lande niet *uit algemeene oorzaken of invloeden* ikkeld *had*; [NB. zij vertoonde zich aanvankelijk maar eene *enkele* plaats en bij *enkele* runderen van denzelfden , en in eene *enkele* gemeente te gelijk; hoe kon men aan *algemeene* oorzaken of invloeden denken ?] dan of zij als *oorspronkelyk besmettelyk* te beschouwen ware, voor toch sterk vermoeden bestond, blijkens het ver- op bladz. 15 der meergemelde *algemeene beschouwing*. daar het fonds, volgens het beginsel dat men toen wanneer men *doodde*, moest vergoeden, doch *niet* neer men de beesten zoolang liet leven tot zij *stierven*, schijnt ook toen de voorliefde voor het fonds zóó krachtig hebben gewerkt, dat men het gevaar en de schade voor veehouder geheel voorbij zag; zoodat men de besmette eren maar in het leven liet en de smetstof zich liet oorderen en voortplanten; hoezeer het waar is, dat 8 maanden na het ontstaan der longziekte een tweetal rtsen naar die Provincie is afgezonden, om die ziekte handelen en *waar te nemen*. Men gaf verder eenige ingen *tot afzondering* van de zieke runderen; her- nen de strafbepalingen tegen den *vervoer* van besmet ; ook verspreidde men in Gelderland blaadjes met leef- en geneeskundige voorschriften, van welke het publiek niet eens wist, door welken veeartsenijkundige ze gegeven waren, terwijl het intusschen met zekerheid blijkt, dat de hoogleeraar NUMAN daaromtrent niet eens was *geraadpleegd*, en deze zelfs zich in geenen deele met veel van hetgeen men den veehouder had aangeraden kon vereenigen; (1) en — liet daarmede de zaak zoo als zij was. Aan *dooden* mogt niet gedacht worden; aan vergoeding voor de gestorvene runderen evenmin. Het fonds voor den landbouw rustte toen nog op zijne lauweren.

(1) Zie de algem. beschouwing der longziekte van Professor Nu- bladz. 57.

(2) Zie bladz. 16 derzelfde algemeene Besch.

Wij willen ons thans hier niet verder in verdiepen, omdat wij te gemoet zien, dat het *destyds* gehoudene gedrag eerlang elders opzettelijk en in de bijzonderheden zal worden onderzocht en openbaar gemaakt; wij willen slechts de vraag doen, of hier het veefonds *nut gesticht*, of het zijne verpligtingen jegens de veehouders vervuld hebbe; ja zelfs of niet destijds de meeste veehouders in het denkbeeld verkeerden, dat er volstrekt geen fonds meer was, om de eenvoudige reden, dat niemand er iets meer van vernam?

Intusschen was *toen* juist het oogenblik gekomen om een krachtig gebruik te maken van de hulpmiddelen, die het aanbood; om den veeman, op de eene of andere wijze, in veiligheid te stellen tegen de gevolgen van deze, in allen gevalle, hetzij dan *primitif* of *secundair* besmettende en zeer gevaarlijke ziekte.

Men spaarde intusschen het fonds, gelijk men het ook nu, bij het nieuwe wetsontwerp, wil doen; doch waarbij men niet *den veehouder* sparen wil, die men niet slechts al de verliezen wil laten dragen, waartoe de beschrevene ongelukkige en gewaagde wijze van handelen den weg heeft opengelaten, — weg des onheils, waarop vooreerst geen eindpaal te zien is, — maar men wil hem daarenboven nog voortdurend eene belasting laten dragen, als *werd* hij geholpen.

Die belasting zal dan echter niet meer tot hulp, tot dadelijke bescherming van den *landbouw* van de *veeteelt* dienen; de landbouwer, de veeman, die te gronde gerigt wordt, zal vergeefs naar hulp uitzien; hij zal geene veearts, geene commissie van landbouw, geene verbeterde werktuigen meer behoeven; maar de belasting zal zijn voor de veeartsenij-school, voor de veeartsen, de commissie van landbouw, het kabinet met modellen van nieuwe werktuigen, etc.

Maar *dat* was de bestemming niet van het fonds. Men leze de wetten en besluiten. Dat *eigendom* zou steeds moeten dienen « TEN BEHOEVE EN GEBRUIKE VAN DEN LANDBOUW EN DE VEETEELT: de hoofdbestemming was, ten allen tijde: *bescherming van den landman tegen de rampen, uit besmettende veeziekten, voortvloeyende*.

Men zal nu misschien zeggen: « Wij *zullen* den landman « daartegen beschermen, door gepaste middelen." Doch wij vragen, waar staat zulks in deze wet, zoo als het b. v. in die stond van 1799? Zoo nergens, wat zal u dan verhinderen, te handelen zoo als er nu sedert 1833 gehandeld is? Wat geeft den landman eenigerlei waarborg tegen den voortduur der rampzalige gevolgen, welke, gedurende dien tijd, door een groot aantal veehouders ondervonden zijn, en die men eenigzins kan opmaken uit de toelichtende Memorie, welke zegt, dat onder de uitgaven *over* 1841 niet minder dan *f* 300,000 voor vergoeding van *longziek vee* begrepen is? Het hoogste bedrag, hetwelk men vergoedde, beliep intusschen slechts *f* 25 per rund, en zonder overdrijving, mag men veilig de waarde van ieder rund, in den tegenwoordigen tijd, gemiddeld op *f* 100 stellen: (er worden zeer vele verkocht voor *f* 130, *f* 140 en hooger.) Ware dus *het geheel* vergoed, men zou *f* 1,200,000 en denkelijk nog meer hebben noodig gehad. *Dat* verloor dus de landbouw *in één jaar*, aan DEZE VERWAARLOOSDE ziekte, en dat verlies werd niet *door alle veehouders gezamenlyk* gedragen; neen, slechts een betrekkelijk klein getal, bij het geheel vergeleken, had DIT verlies te lijden. Zóódanig jaarlijksch verlies wil nu het ontwerp, indien het verder voorkomt, geheel op den getroffen veeman LATEN drukken; het wil GEENE hulp aan deze ongelukkigen meer verstrekken, maar hen wél laten *betalen*. En dan nog niet eens de verpligting, aan de zijde van het Gouvernement, om *krachtdadig* en *doelmatig* te handelen tot bestrijding dezer ziekte! Het ontwerp spreekt daarvan *met geen woord*.

(3) Zie o. a. de *algemeene beschouwing* bladz. 62—66.

Zal nu de lezer eenigermate kunnen begrijpen, waarom ons de lezing van dat ontwerp zoozeer met verontwaardiging vervulde?

Het toeval heeft gewild, dat wij zijn bekend geworden met hetgeen van de regering denkelijk te wachten staat, wanneer zij eerst deze wet er door zal hebben.

Hetgeen wij vernamen, werd ons niet onder de roos medegedeeld, en wij maken er dus gebruik van.

Men zal trachten de ziekte te overwinnen door —*zorgvuldige afzondering*.

Onbegrijpelijke verwachting, na eene ondervinding van *negen jaren*!

« Men heeft tot nu toe niet *zorgvuldig* afgezonderd," zal men misschien zeggen, « zoo als wij nu willen, dat ge« schieden zal." En, eilieve, waarom niet?

Wij zullen het antwoord maar zelven leveren: « OMDAT « MEN HET NIET KON." En — « MEN ZAL HET NIMMER « KUNNEN."

Zou men niet het toppunt van onnoozelheid moeten bereikt hebben, om aan te nemen, dat men, bij de heersching eener wet als men nu voordraagt, van de veehouders zal te weten komen, wanneer de longziekte onder hun vee uitbreekt?

Looft het gij eene geldelijke premie uit voor die waarschuwing, en *volle* vergoeding voor al het vee, dat zou komen te sterven, nog ter naauwernood zal *dit* voldoende zijn, om den veeman te kunnen doen besluiten, in tijds te spreken en zich aan al de bezwarende formaliteiten ten aanzien van zijn bedrijf te onderwerpen, welke daarvan het onmiddellijk gevolg zullen zijn.

En zóó iets durft men NU verwachten, nu men tegen den veeman bij de wet zegt, wat zeker schuldenaar, na eene aandoenlijke redevoering, tot zijne crediteuren zeide: « *Et vous n'aurez pas un sou.*"

De veehouder zal u dan beleefdelijk bedanken. Hij zal doen, wat velen tot dusver deden: hij zal een rund, dat hem verdacht voorkomt, vervoeren en verkoopen; en het egoïsmus van slagters of leveranciers zal hem de hand bieden. En straf nu beiden daarna zoo zwaar gij wilt, het *contagium* zal zijne gevangenis ontsnapt zijn; gij kunt van voren af aan beginnen.

Maar zelfs bij veronderstelde *medehulp* der veehouders, (zonder welke men niets zal kunnen en welker eigenbelang men dus daaraan moest verbinden, in stede van te doen wat men voordraagt,) *dan nog* is de zorgvuldige afzondering op den duur eene *onmogelykheid*.

Afzonderlijke *stallen*, afzonderlijke *weiden*, afzonderlijke *bedienden*, afzonderlijke *kleederen*, ja, men diende nog wel afzonderlijke *veeartsen* ook te hebben, de een voor het besmette, de andere voor het zieke onbesmette vee; dat alles moge eenen korten tijd goed gaan en stipt vervuld worden, doch niet *op den duur*, onder al den last, dien de veehouder daarvan te dragen heeft, die zijn vee moet zien wegsterven en geenen penning vergoeding bekomt voor al de moeite en opofferingen, die men van hem vergt.

En bij het uitgaan, het verhuizen van bedienden? Zal dáárbij steeds het oog kunnen worden gehouden op de kleederen, die zij aantrekken, en of die al dan niet met smetstof bezwangerd kunnen zijn?

Maar aangenomen *nog wederom*, zoolang de ziekte op eene hoeve heerscht, (en dit kan soms lang duren,) heeft men *niets* verzuimd, heeft men *geene* onvoorzigtigheid begaan. Het aangetaste vee is dood of hersteld; het onaangetaste is oogenschijnlijk gezond. Nu volgt de opheffing der afzondering. Wie zal den tijd bepalen, wanneer? Wie zal durven beslissen, dat die tijd voldoende zij? dat alle kiemen, alle vermogen tot mededeeling van besmetting vernietigd en verdwenen zijn?

Leest men niet in de *Algemeene Beschouwing* van den Hoogleeraar NUMAN, bladz. 74. « Volgens hem [Dr. SAUTER] « bezit de ziekte, — — — in het tijdperk der herstel« ling, JA, ZELFS NOG LANG NADERHAND, EEN AANSTEKEND « VERMOGEN. In het laatste geval, in zoover als bij het « vee, dat de ziekte heeft doorgestaan, altijd eene verdik« king van een gedeelte der longen overblijft, WAARUIT « ZICH DE SMETSTOFFE VOORTDUREND ZOUDE ONTWIKKELEN."

« Het best en veiligst," voegt de heer NUMAN hier bij, « zal dus zijn dat zulke beesten voor de slagtbank worden

« bestemd, en dat dezelve in eene bijzondere weide of eenen « afzonderlijken stal, *altans gedurende eenige weken*, nog « te zamen en dus in afzondering worden gehouden.

Dus *eenige weken*. Maar is het nu waar, wat Dr. SAUTER zegt van « NOG LANG NADERHAND" en « het VOORTDUREND KUNNEN ONTWIKKELEN DER SMETSTOF DOOR DE HERSTELDE RUNDEREN," — iets waarin meerdere veeartsenijkundigen volkomen met hem instemmen, — wij vragen het met allen ernst, welken waarborg zullen dat die *eenige weken* geven, dat men de ziekte zal kunnen overwinnen?

En ze naar de slagtbank voeren, — zoo men dit de veehouders tot verpligting maken kon, — zou men dan niet het zelfde doen, wat men, *dadelyk* bij het ontstaan der ziekte, met veel meer voordeel, met oneindig minder kosten, gevaar, omslag en moeite had kunnen verrigten?

Moet men, na al deze consideratien dan niet tot de conclusie komen, dat het minstens als *ten hoogste gewaagd* te beschouwen is, na de negen-jarige ervaring die men bekomen heeft. van het verwoestende dezer ziekte, zich nu nog tot den met geene mogelijkheid op den duur zorgvuldig uit te voeren maatregel van *afzondering* te bepalen, en daarvan *alleen* de redding des vaderlandschen veehouders van zijnen ondergang te laten afhangen? Is het daarenboven niet eene onverdedigbare hardheid jegens den veehouder, bij de zoo allezins gegronde vrees, dat die maatregel *geen* effect zal sorteren, en dat de ziekte zal *blyven* voortheerschen en het bestaan des veemans zal *blyven* ondermijnen en vernietigen, dezen daarbij geheel zonder hulp te laten?

Hij kan zich laten *verzekeren*, zegt men welligt. Voorzeker; doch waar is de maatschappij, die, bij de grootheid van het bestaande gevaar, *zulk* eene verzekering voor *hare* resico zoude nemen?

En zoo neen, zoo men die resico op den veehouder-zelve wil laten rusten, (iets waartoe men tot zelfs nohoud wel komen *moet*,) en zoo men eene *iets* beteekenende, waarlijk hulp aanbrengende vergoeding geven wil, welke aanzienlijke bijdragen zullen dan niet vereischt worden?

En die aanzienlijke bijdragen, zullen ook *zy* die willen betalen, welke in geen gevaar verkeeren? Gewis niet! Dus *alleen* zij die in gevaar zijn, en waarvan een groot getal verliezen lijdt, zullen de schade te dragen hebben, dat zijn juist diegenen, die zich door de verzekering daartegen zouden willen waarborgen. Bij gemis aan eene meer *algemeene* deelneming, ook door hem die *buiten* gevaar zijn, kan eene verzekerings maatschappij, op de spaarzaamste en omzigtigste wijze werkende, slechts een uiterst *gering gedeelte* lenigen van de ramp, welke deze verwoestende ziekte over de veehouders brengt, en naar alle aanzien nog lang brengen zal.

Wil men den getroffen veeman niet laten te gronde gaan, dan moeten er *meer* afdoende maatregelen en voorzieningen genomen worden, en het zijn *deze*, waarbij wij, in een derde artikel, zullen stil staan.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Volgens een berigt uit Moskau, heeft prins *Puckler* den hardlooper *Menzen* over Jerusalem, alwaar hij en-passant eene boodschap heeft te doen, naar Kaïro gezonden, om de bronnen van den Witten-stroom of Bahr-el-Abiad te ontdekken en de ligging van het Maangebergte op te nemen.

ENGELAND.

LONDEN, den 21 Mei. In de Amerikaansche bladen leest men het verhaal eener botsing, ter zake van het onderzoek betwelk een Engelsch schip op een Amerikaansch vaartuig wilde uitoefenen. Het verhaal wordt medegedeeld door eenen brief uit Rio-Janeiro, van den 13 Febr. ll.

« Eenige dagen geleden verliet een groot vaartuig, een slavenhaalder, deze haven onder Amerikaansche vlag, om naar de kust van Afrika te stevenen. Een op de reede liggend Engelsch fregat, waaraan die bestemming niet onbekend was, zette hetzelve onmiddelijk achter na. Eenige mijlen ver bevonden zij zich tegen over elkander. Het fregat zond een zijner sloepen aan boord van den Amerikaanschen bodem, waarvan de kapitein aan den officier van de sloep verklaarde, dat hij hem, zoo hij nader kwam, in den grond zou boren.

« Hierop riep de kommandant van het Engelsche fregat het vaartuig toe, dat hij het zoude beschieten, zoo het niet bijdraaide." « Brand maar los," was het antwoord van den Yanke, die dit zijn antwoord vergezeld deed gaan van eene volle laag, die het want van den Engelschman deerlijk toetakelde, en voorts alle zeilen bijzettende, was de Amerikaan reeds verre weg van den Engelschman, eer deze van zijne eerste verbazing was teruggekomen.

« Ik heb het fregat naderhand gezien, het heeft weder moeten binnenloopen, om zijne schade, die zeer aanmerkelijk is, en hetzelve verhinderde den slavenhaler verder na te jagen te herstellen. De kapitein zweert bij hoog en laag, dat hij hem echter wedervinden en bemagtigen zal, al moest hij ook zijn fregat bij verliezen."

— Een spoortrein is onlangs in Noord-Amerika gestuit geworden door de tusschenkomst van wezens, waaraan men wel eene kracht niet ligt zou hebben toegeschreven. Een stoomsleper namelijk, met 10 of 12 waggons achter zich, werd midden in zijne vaart gestremd door eene ontzettende hoeveelheid in digten drom voorttrekkende rupsen, die de ijzerscheenen meer dan eene mijl ver overdekte. Na duizenden dier insekten verpletterd te hebben, heeft de trein eerst weder zijne vorige snelheid terug kunnen krijgen.

— Men verneemt, dat in Engeland ook verboden is, om de wagons te sluiten.

BELGIE.

BRUSSEL, 22 Mei. Gisteren avond, tusschen negen en tien ure, ontstond alhier in een pakhuis met hooi, lompen enz. een brand, die eene wijl vrij gevaarlijk dreigde te worden en uit hoofde der ligging van het brandende gebouw voor iets soortgelijks als te Hamburg deed vreezen. Aan de buitengewone krachtsinspanning der brandblusschers, door windstilte begunstigd, is het echter gelukt het vuur te bedwingen, doch het pakhuis is geheel uitgebrand.

— In de koninklijke geschutgieterij te Luik zijn onlangs, op order en voor rekening van den Pacha van Egypte, vijf stukken belegerings-geschut van 10 duim diameter gegoten en zullen thans bij de eerste gelegenheid verzonden worden. Waarlijk geen kenmerk, dat die landvoogd van het onderhouden eener tot alle krijgsbedrijf geschikte legermagt wil afzien.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 23 Mei. De alhier bestaande commissie tot ondersteuning der, bij den brand te Hamburg ongelukkig gewordenen, is reeds in staat gesteld voorloopig eene som van *f* 25,000 ten bedoelden einde, aan de aldaar gevestigde commissie te kunnen overmaken.

— Z. Exc. de Minister van Finantien heeft bekend gemaakt, dat thans is vastgesteld, eene 187e loterij. Dezelve zal bestaan uit 26,000 loten, 13,000 prijzen en 55 premien. Er zal een getal van 1300 loten worden afgezonderd en beschikbaar gehouden, om aan ingezetenen van het rijk geheele loten tegen den inlegprijs te kunnen afgeven.

— Men verneemt, dat Z. M. achtervolgelijk Hasselt, Zwartsluis, Vollenhoven, Genemuiden en Grafhout heeft bezocht. Allerwegen is Z. M. met de meeste geestdrift en grooten luister ontvangen. Zaturdag zou de Koning Meppel en Assen bezoeken. Zondag van laatstgenoemde stad in den omtrek een uitstap doen; Maandag over Koevorden, Hardenberg, Ommen en Woerden naar Almelo vertrekken; Dingsdag naar Deventer, Woensdag naar den Haag terugkeeren.

— Van den Helder, schrijft men van den 22 Mei: « Op den 20 dezer is de kapt. lt. ter zee *Coops*, kommanderende Z. M. Corvet *Jason*, uit die betrekking eervol ontslagen en aan hem het tractement van non activiteit toegekend, zijnde hij in zijne functie vervangen door den Kolonel kapt. ter zee *van der Plaat*. De als eerste officier op gemelden bodem dienende luit. ter zee 1e kl. *Noordujn* is overgeplaatst op Z. M. fregat de Sambre, terwijl de op laatstgemelde fregat als eerste officier dienende kapt. luit. *Jolly* die functie op het Corvet *Jason* zal overnemen. Op den 30 dezer zal laatstgenoemde oorlogscorvet van hier uitzeilen, ten einde in de Noordzee Z. M. fregat de Rijn, kommandant prins *Hendrik der Nederlanden*, die ter zelfder tijd Vlissingen zal verlaten, te rejoigneren, en dan gezamentlijk naar Rusland te stevenen.

MAASTRICHT, den 21 Mei. Gisteren is alhier aangekomen de 1e en 3e bataillons van het 5e regement Infanterie, om hier in bezetting te blijven.

— Te Wachtendonk, in Pruisen, een paar uur van Venlo, heeft een dolle hond zeven kinderen deerlijk gebeten. Dood geschoten geworden, is in zijne maag gevonden een knoop en een stuk laken, die hij van een der kinderen moet afgescheurd hebben.

VLISSINGEN, den 26 Mei. Heden werden alhier met het beste gevolg van 's Rijkswerf te water gelaten, Zr. Ms. Korvet *de Heldin* en de Brik *de Lynx*.

MENGELINGEN.

Het goede voorbeeld.

In October 1830 heeft de Graaf VAN HOGENDORP voor de helft van zijn pensioen bedankt, bij de volgenden brief aan den Koning:

SIRE!

» Uwe Majesteit gelieve mijne eerbiedige verklaring » aan te nemen, dat ik afzie van de helft van mijn » pensioen.

» Het zal mogelijk niet zonder nut zijn, dat ik de » redenen van dit besluit aan Uwe Majesteit openleg.

» De zware lasten, die op alle Volken drukken, » en ook onder ons tot zulk eene hoogte gerezen zijn, » verwekken een algemeen ongenoegen, vooral onder » die meerderheid van het volk, welke van hunnen » dagelijkschen arbeid leeft. Op dit ongenoegen werken alle diegenen, die men gemeenlijk als aanstokers » van oproeren en omwentelingen doodverwt. Zonder » dit ongenoegen zouden zij echter geen indruk maken en geene hulp vinden. De arbeidende klassen » der Maatschappij zijn tevreden met eene Regering, » die hun beide, werk en brood, verzekert. Maar » wanneer de zware belastingen al te veel van den arbeidsloon wegnemen, zoo blijft er niet genoeg over » om te leven.

» Ik wenschte mede te werken ter ontlasting van » het Volk, en vooral van den gemeenen man. Ik » wenschte aanleiding te geven, om eenige van de drukkendste lasten te verligten. Hiertoe is eene vermindering der staats-uitgaven noodzakelijk, en daaraan » wil ik gaarne het mijne bijdragen.

Reeds sedert lang wordt er, zoo hier te Parijs als in den omtrek, met volle regt geklaagd over de menigvuldigheid van allerlei listige, sluwe, stoute, roekelooze en zoo er nog meerdere soorten uit te denken zijn, ook nog meerdere soorten van diefstallen; maar die, welke thans heeft plaats gehad, overtreft inderdaad alle vroegere, beide in sluw- en in stout[…] Men heeft namelijk iemand, in de volle beteekenis […] het woord, zijn rijpaard van onder het lijf gestol[en].

Een jong heertje uit de provincie, een leer[…] Leeuwtje, begaf zich dezer dagen te paard, (het bee[st] ofschoon een huurpaard, zag er zeer goed uit) [naar] het bosch van Boulogne; hij was nog niet tot aa[n het] hek de l'Etoile gekomen, toen twee geheel in [het] zwart gekleede heeren op hem toetraden: de een g[reep] de teugels van het paard en de andere sprak hem al[dus] aan:

» Het is ons leed, mijnheer, u in uw vermaak [te] storen, maar gij dient af te stijgen." — » En wa[arom] dat?" — » Om aan het regt te voldoen; dit paar[d is] het uwe niet." — » Neen, maar ik heb het gehu[urd."] » Juist zoo, maar de verhuurder vermogt er niet [over] te beschikken: het paard was, benevens al [zijne] goederen, in beslag genomen en zal zoo straks wo[rden] verkocht.

Het Leeuwtje weet niets hiertegen in te bren[gen;] het stapt af en keert te voet naar zijnent terug. [Op] weg ontmoet hij zijn' verhuurder. Hij geeft d[ien] kennis van het gebeurde, en verwijt hem de onaa[n]naamheid, aan welke hij hem heeft blootgesteld. [De] opehelderingen maken alles duidelijk. Het paard is [hem] van onder het lijf gestolen, en nu wordt hij nog [door] den eigenaar met een proces tot schadevergoeding [be]dreigd.

ADVERTENTIEN.

ONDERTROUWD:

W. C. VAN DUUREN DUTIL[H]

VLISSINGEN, EN

den 26 Mei 1842. C. J. WINKELMAN.

Eenige kennisgeving voor Vrienden en Bekenden.

§ § PIANO-FORTES in Huur te verkrijgen bij [den]
§ Muzijkmeester *O. J. BECKER*, tegen civiele p[rijzen.]

KORPS MUZIEKANTEN

van het 1e Regement Infanterie.

HARMONIE op Zondag den 29 dezer, in **LA BEL[LE] VUE**, op den **Grooten Abeele**, bij *J. BOM*.

Aanvang ten 5½ ure. Bij gunstig weder.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE.

Mei 1842.

Van Vlissingen.			ur. m.	Van Breskens.			ur.
Vrijdag	27,	nm.	1,30	Vrijdag	27,	nm.	
Zaturdag	28,	–	2,30	Zaturdag	28,	–	
Zondag	29,	–	3.	Zondag	29,	–	
Maandag	30,	–	4.	Maandag	30,	–	
Dingsdag	31.	–	5.	Dingsdag	31.	–	
Juny.				*Juny.*			
Woensdag	1,	vm.	6.	Woensdag	1,	vm.	
		nm.	6.			nm.	
Donderdag	2,	–	7.	Donderdag	2,	–	
		nm.	6,30			nm.	

Van VLISSINGEN naar NEUZEN en ter[ug]

Dingsdag 7, vm. 11 ure. Terug nm. 2 ure.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 26 Mei. Sedert den 24 dezer zijn [al]ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Gotfried, L. J. Dreyer, Bordeaux, wijn; Jeannette, E. J. [...]voort, Liverpool, klipzout; Wilberforce, J. Stranach, Antw[erpen,] T. Jackson, beide Londen, stukgoederen en passagiers; Hopp[e,] Nelson, Gothenburg, houtwaren; The Mary, P. Gress, Liver[pool,] klipzout, Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoed en pa[ssagiers.]

Voor Vlissingen bestemd.

Attalante, W. Veereman, Coppenamen, hout.

Voor Gend bestemd:

Aurora, J. H. Broers, Stettin, rogge: Josephine Mari[...] H. Ottens, Bordeaux, wijn.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van dez[e] naar zee gezeild:

Minerva, P. Baels, ballast, Avontuur; Wilberforce, J. S[tra]nach, Antwerpen, T. Jackson, beide stukgoed, Londen; S[...]ter, J. M. Schulte, Gregorius, W. Knoop, beide ballast, New[...]

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

26 Mei 1842.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mud[de.]		
Oude Walch. Tarwe	f	11.00	Boekweit	f	
Nieuwe dito	«	10.00	Zomergarst	«	
Oude Zeeuwsche dito	«	10.00	Winter Garst	«	
N. Zeeuwsche dito	«	9.75	W. Witte Boonen	«	
O. Zeeuwsche Rogge	«	7.00	W. Bruine dito	«	
N. dito	«	5.90	W. Paardenboonen	«	
W. Groene Erwten	«		Raapolie	f	52.00
W. Witte dito	«		Patentolie	«	54.50
Koolzaad	«		Lijnolie	«	57.00
Z. dito	«		Raapkoeken	f	
Haver	«		Lijnkoeken	«	9.00

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 cent. Masteluinbrood [...] een halve cent. Roggenbrood 15 en een halve cent.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.